

Várpalotai Bányász—Székesfehérvári Honvéd 3:1 (2:0)

Megkezdődött a bajnoki mérkőzések sorozata, az első mérkőzésen győztünk s ez remélhetőleg szurkolóinknak újabb erőt ad ahhoz, hogy csapatunkat továbbra is biztassák.

A Vajda — Kazári, Zombori, Csaba (Terbe) — Zsótér, Flamm — Daru, Borbély, Kőműves, Bárti, Hudecz felállításban pályára lépő hazai csapat nagy akarással kezdte a hazai játékot. A meglepően jól adogatott szélső segítségével egymás után teremtik a veszélyes helyzeteket a Honvéd kapu előtt. Ez a fölény azonban az önfeláldozóan játszó honvéd védők miatt csak a 26. percben érik góllá. Hudecz a Honvéd védők pillanatnyi megzavarodását ügyesen kihasználja és a kimozduló kapus mellett hálóba helyezi a labdát, 1:0. A hazai fölény tovább tart, amit Borbély gólja is bizonyít. A félidő hátralévő részében az iram csökken.

A második félidőben nagy lendülettel kezd a hazai csapat, azonban a csatároknak nem sikerül a szép akciót góllal befejezni és emiatt a mérkőzés színvonala erősen csökken. A 70. percben az egyébként jól működő játékvezető Kazári kezelése miatt túlszigorúan 11-est ítélt, amit a Honvéd értékesít 2:1. Ez felrázza a hazai csapatot, gyors, helycserés támadásokat láthatunk, melynek eredménye Bárti szép gólja. További

góloktól a Honvéd kapus parádés védésekkel menti meg kapuját.

Bírálat: Megérdemelt győzelmet aratott a minden részében jobb hazai csapat. Különösen dicsegetésre méltó a játékosok — eddig erősen hiányolt — nagy lelkesedése, akarása. Vajdának kevés dolga volt, két könnyelmű hibája ellenére is látszik, hogy jó formában van. A védelem legjobbjai a később súlyosan lesérült Csaba volt. De Zombori és Kazári is javult. A bemelegítés nélkül gyorsan beugró Terbe dicsegetésen igyekezett feladatát megoldani. Zsótér a támadások felépítésében, Flamm a védekezésben tűnt ki, Hudeczot gólján kívül lendületes játéka is dicséri. Bárti formája javult, gólja szép volt, Kőműves sérülése után jól mozgott, különösen az első félidőben, a másodikban már gyakran sokáig tartotta a labdát. Borbély, a taktikailag rábizott nehéz feladatát jól oldotta meg, kár, hogy teljesítményét lerontja a megdölgöttség durvasága, a szükség megoldásként szélsőt játszó Daru nem találta fel magát.

A csapat formája javult, és ha hétközben a sérültek rendbejönnek — Csaba, Kazári, Kőműves, Szabad, Boros — és a vasárnap látott lelkesedéssel küzdenek, akkor bizalommal küldjük el őket Pápara is.

Ajkacsingervölgyi Bányász—Várpalotai Bányász 3:2 (1:2)

A sérültekkel kiálló Bányász II. a nagy széllel szemben nem tudta kezdeti előnyét tartani. Jók: Gilic, Ikládi.

Várpalotai Bányász ifj.—Ajkacsingervölgyi Bányász ifj. 5:1 (4:0)

A megyei ifjúsági bajnokságban jól mutatkoztak be a fiatalok.

A bányász sakkör csapata vezet a városi bajnokságban

A megkezdett városi csapatbajnoki mérkőzések során a Várpalotai Bányász Sportkör sakk csapata vasárnap Péten játszott a Péli Szikra együttese ellen. A bányász együttes 5.5, 2.5 arányban megnyerte a mérkőzést. Nyertek Szijjártó, Lehoczki, Márkin, Molnár és Kemény elvtársak, döntetlent ért el Jung elvtárs.

Városi bajnokságban a bányász sakk csapata vezet, örömmel tudatjuk, hogy az idén további három csapat kapcsolódik be a versenyekbe a Honvéd, a November

7 Erőmű és az Építők sakk csapatai.

Szijjártó Szabó Benjámint.

VÁRPALOTAI Bányász

A Bányászati Pártbizottság hetilapja.

Felelős szerkesztő: Gara György

Felelős kiadó: Kertai Sándor

Szerkesztőség: Várpalota Bányász

Veszprém

Felelős vezető: Stelzer Ferenc.

Több segítséget a diszpécsernek

A Várpalotai Bánya mélyszinti munkáját, ha nem is irányítja, de összefogja a diszpécser szolgálat, illetve ezek vezetőit, a diszpécsernek.

A diszpécser szolgálat egyik fő feltétele, hogy telefonon gyorsan érintkezésbe lehessen lépni azokkal a részekkel, ahol valamilyen akadály van, s azt feljеле jelenteni tudják. E körül a telefonjelentés körül azonban súlyos hiba van. Diszpécserünk panaszkodnak, hogy több esetben későn kapcsolják őket, illetve nem elég figyelmeztettek azok, akiknek a diszpécserrel tudatni kell a bányamezők helyzetét.

Jó lenne, ha mindazok, akik a diszpécserrel összeköttetésben vannak, részletes, alapos felvilágosítást adnának a szolgálataiban lévő irányítóknak és főleg gyorsan, hogy a vezetőség a hibákról értesüljön és megtehesse intézkedéseit, azok megszüntetésére.

Figyelő.

Egy hét történelem

Március 20. Meghalt Kossuth Lajos (60 éve).

Március 21. A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása (35 éve).

Március 22. Meghalt J. W. Goethe, a német nép legnagyobb költője.

Március 23. A Forradalmi Kormányzó Tanács elhatározza a magyar Vörös Hadsereg felállítását (35 éve).

Március 24. Meghalt B. Thor W. Aldsen dán szobrász.

Március 25. Megjelenik a Szabad Nép első legális száma 1945-ben.

Március 26. 150 éve halt meg Kempelen Farkas feltaláló.

Megjelent

a „Pártépítés” c. folyóirat márciusi száma, melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki:

Hantos Lajos: Készülnek a járási párttervezőkre a váci járás kommunistái.

Jánosidán a tavaszi mezőgazdasági munkák küszöbén.

Havasi Ferenc: A nők körében végzett politikai munkáról.

Munkában a tisztaeszeget termelési bizottság.

Komlós Sándor: A termelés pártellenőrzéséről.

Kongresszusi munkaverseny a Kistextben.

Roska István: Rövid, tartalmas értekezlettel a munkajóbb kihasználásáért.

Fenti cikkek mellett még számos más fontos cikket közöl a „Pártépítés” című folyóirat.

Üzemi kulturmunkát kérünk

A kulturmunka területén van javulás, a városi szereplések jobb, új darabokat tanulnak be, készülődnek április 4-re, május 1-re.

A JAVULÓ munka mellett azonban megelégednek a kulturmunkások a napi feladatokról — és ez súlyos hiba —, megelégednek a kongresszusi versenyről, arról a kulturmunkáról, amely elősegíti a versenyt, serkenti a dolgozókat.

A kultúrotthon vezetői vállalták, hogy hetenként két üzemi szereplést végeznek. Ezt a vállalásukat az utóbbi időben elhanyagolták, megint visszaesnek abba a hibába, ami február elején volt, nem törődnek a dolgozók munkahelyén való szórakoztatásával, nem járnak le szerepelni a bányához. Megbeszéltük annak idején a kultúrotthon vezetőségével, hogy az üzemi szereplésen kívül több alkalommal felkeressék a jó dolgozókat lakásukon és ott felköszöntik őket, egy izben sem történt meg, s ezért felelős a kultúrotthon vezetője. Sokat segíthetnének az üzemi kulturmunkában, felköszöntésben az MNDSZ asszonyai, akik nem egy alkalommal köszöntötték már, várták virággal kiváló dolgozóinkat, amikor a bányából feljöttek és nagy örömet szereztek nekik akkor, amikor sok sikert kívántak a további jó eredményeikhez.

Jó lenne, ha a kultúrotthon vezetője távolabbi terve mellett a munkája fűsúlyát a kongresszusi versenyre helyezné át. Rendkívül fontos a mi részünkre, hogy a kongresszusi versenyt segítsük elő a kulturmunkával, alakuljanak meg azok a csaszuska brigádok, amelyek rendszeresen énekelnek az üzemekben. Tartsanak idelent rövid kis jeleneteket, adjanak elő táncokat, énekszámokat, amelyek névszerint valamelyik jól dolgozóhoz szólnak. Érezze az a dolgozó, hogy az a zeneszám neki szól, de ugyanígy érezze a kipellengérezett is, hogy szégyelnie kell magát és javítani kell magatartását.

A KONGRESSZUSI VERSENY döntő időszakában vagyunk, fokozottabb mértékben szükség van a kulturmunkások támogatására, és mi ezt a támogatást akkor fogjuk megkapni, ha a kultúrotthon vezetője javaslatainkat megfogadja, lejön a bányászok közé, itt végzi a kulturmunkát.

Opera-előadások — hanglemezről

A Városi Tanács Népművelési Csoportja rendezésében teljes operákból álló előadássorozat indul a közeljövőben a DISZ helyiségben, hanglemezzel. A világ leg híresebb művészei énekelik az operák főszerepeit.

Egy havi bérlet ára 12 forint melyet a Népművelési csoportnál lehet megváltani. Kérjük dolgozóinkat, minél többen vegyenek részt az opera előadásokon.

Reinhardt Mihály csoportvezető.

Külpolitikai tájékoztató

Vietnám

Vietnám az indokínai félszigeten, az ázsiai kontinens déli részén terül el. Az indokínai félszigetet alkotó három ország közül Vietnám a legnagyobb: területe 328.000 négyzetkilométer, lakossága meghaladja a 20 milliót. A másik két indokínai ország: Khmer (Kambodzsa), területe 181.000, Patet-Laóé (Laosz) 220.000 négyzetkilométer. Khmer lakossága 4 millió, Patet Laóé 2 millió. Vietnám északon Kinával határos, a félsziget déli részén pedig az indonéziai szigetvilágot körülölelő tenger határolja. Tengerpartja mintegy 2000 kilométer hosszú. Az ország felszíne hegyes (a Himalája folytatása). Legnagyobb folyója a Mekong. Éghajlata forró. Nyugati Szomszédja Sziám. Vietnám igen gazdag természeti kincsekben: délen rizst, gyapotot, dohányt, kávé és kacsukot termesztenek, a középső részeken sőt, északon fát, és igen

sok ércet termelnek ki. Az ország tengerparti vidékein számos fontos kikötőváros épült. Vietnám fővárosa Hanoi. Az elmúlt évszázad második felében, amikor a gyarmatosító rablók sorra megszállták Ázsia és Afrika legtermékenyebb területeit — Indokínát a francia gyarmatosítók kaparnították meg. Az ország függetlenségi harca a második világháború alatt indult meg. A sikeres harcok eredményeként megalakult a Vietnami Demokratikus Köztársaság. Ma már csak a partment terület egy része van a francia gyarmatosítók kezén.

A négy hatalom berlini értekezlete határozatot hozott arról, hogy április 26-ra Genfben tanácskozzon hiv őssze. E tanácskozás egyik legfontosabb feladata az indokínai kérdés békés rendezése lesz. A világ békeszeretői erői éppen ezért nagy érdeklődéssel tekintenek a genfi találkozó elé.

TARASZ SEVCSENKO

TARASZ GRIGORIJ SEVCSENKO, az ukrán nép nagy dalnoka — egy ukránai jobbágy fia — 1814 március 9-én született. Születésének 140. évfordulóját az ukrán néppel együtt a soknemzetiségű Szovjetunió minden népe megünnepeli. Sevcsenko nemcsak az ukrán nép büszkesége és dicsősége, hanem a szovjet szocialista kultúráé is.

Az ukrán nép nagy dalnoka megtisztelő helyet foglal el a világ költői között. Művészelete telve van vérbeli népiességgel, forró hazaszeretettel és a haza elnyomói, a jobbágytartó földesurak és cári satrapák elleni gyűlölettel.

Az ukrán népköltészet, a nemzedékre szálló dalok, mondák hatalmas forrásként táplálták Sevcsenko költészetét. Amikor verseskötetének a „Kobzos” címet adta, a költő világosan hangsúlyozta a népművészethez fűződő szoros kapcsolatát. A nemzeti formát Sevcsenko forradalmi tartalommal töltötte meg. Az orosz forradalmi demokráciák nyomában magasra emelte a népi parasztforradalmi eszlejt. Sevcsenko egy új, nagy

Oroszországról álmodott, amelyben minden név testvéri egységben és baráti családban él együtt.

Olyan kiváló műveiben, mint a „Hapdamók”, „Tarasz éjszakája” és másokban is Sevcsenko a szláv népek testvéri egységének szenvedélyes harcosaként lépett fel. Ugyanakkor könnyörtelenül leleplezte az akkor megszületőben lévő burzsoa-nacionalizmus és liberalizmus ukránai képviselőit.

Élete elejétől végéig harcolt a feudalizmus és önkényuralom ellen, s mint nagy demokrata általános népfelkelésre buzdított.

SEVCSENKO LANGELMÉJE — megszabadulva a cári cenzura ferdítéseitől, az ellenség hamisításoktól, káros értelmezésektől és kommentároktól — ma a történelmi tények világánál teljes nagyságában bontakozik ki előttünk.

„Életem története egy része hazám történelmének” — állítja teljes joggal „Önéletrajz”-ában. Valóban, az ő küzdelemes életútján és

művészi pályafutásában visszatükröződik az elviselhetetlen cári és földesúri elnyomás alatt sínylő hazájának sorsa.

Tarasz Sevcsenko, kora gyermekétől megismerte a kényszermunka terhét, az Ukrajna csodálatos, örökké mosolygó természetétől körülvevő „szegény, mosolytalan muzsik” bánatát.

Mit láthatott, mit tanulhatott Tarasz Sevcsenko jobbágyfiú? „9 éves koráig Tarasz Sevcsenkot ügyszólván maga a természet táplálta és nevelte” (Gorkij). Tízéves korában elvesztette anyját, két év múlva meghalt apja is. A fiú árván maradt a nagyvilágban, idegeneknél élt, kegyelemkenyéren.

Tarasz szenvedélyesen vágyott tanulni, vonzotta a festészet, a költészet. Különösen fogékony volt a ragyogó és derűs ukrán természet iránt.

A kis Tarasz egy pópánál pásztorokodott, mázolóktól tanult festeni, s amikor tizenötödik életévét betöltötte, Engelhardt földesúr in-

tézője beosztotta az ügyes fiút a kastélyba belső cselédnek. A liú csendben dudolta kedvelt ukrán dalait és tolvaj másolta a fényűző Engelhardt-lakás falain függő festményeket. Engelhardt, Tarasz négy évre Sirjajev festőművészhez adta tanulni. Egy alkalommal megismerkedett Szosenko festőművésszel, aki szívén viselte a jobbágyfiú sorsát és megismertette őt befolyásos emberekkel; akik elhatározták, hogy Sevcsenkot bejuttatják a Képzőművészeti Akadémiára, de a jobbágyfiú előtt zárva volt az akadémia kapuja. Előbb fel kellett szabadítani. Engelhardt földesúr kétezeröttszáz rubelben jelölte meg „festője” árát. Sevcsenko pártfogót előteremtették a pénz és Engelhardt aláírta Sevcsenko szabadságlevelét. Sevcsenko élete egycsapásra megváltozott. Tehetsége mind a festészet, mind pedig a költészet területén kibontakozott és művészelete a magasba szökkent.

ELSŐ VERSEI PÉTERVA-

ROTT SZÜLETTEK, mint „A megrontott”, „Haragos szél”, „Folyam ömlik kék tengerbe” és mások.

Első vékony kis verskötete 1840-ben jelent meg „Kobzos” címmel. Az ukrán olvasókörönség szívesen fogadta „Kobzos”-át. Alakjainak, költészetének ereje magával ragadta az olvasót.

Sevcsenko sokat festett és sokat írt. Mint költő egyre népszerűbb lett. Versei egyre jobban elterjedtek a nép körében. A titkos rendőrség éber szeme felfigyelt a költőre. A költő kegyetlenül megbűnhődött művészetéért — száműzetésbe küldték. A száműzetés nélkülözéseitől megtörve, negyvenhét éves korában, 1861 március 10-én meghalt.

Sok esztendővel halála előtt írta a költő:

Ha meghalok: tágas mezőn vessetek az ágyam, egy kurgánnak magasában, édes Ukrajnámban, hol a füves messzeséget véges-vegig látom és hallgatom a Dnyeper mint zúg a lapályon.